Jurka, Juri wõi Jüts koguni?'' pilkas jälle noorem õppipois. ,,Minu nimi on Jõrs!'' hüüdis seal Jüri wihaselt uhkeste.

,,Ah, Götz on su nimi?'' osatas jälle wanem õppipois. ,,Kas Götzi Jüts, wõi Jütsi Götz, tõest, see on ju wäga ergötzlich!''

Kõik tahtsid ennast lõhki naerda see kena nalja üle. Nüüd oli Jüri hoopis wiha täis. ,,Jors on mu nimi, kas kuuled sa wana kõwernokk.'' See oli wanema õppipoisi kohta õeldud, kell natuke kongus nina oli ja kes nüüd salalikult lahkeste ütles: ,,Ah, Sorts on su nimi? Wõi Sorts õige?'' Ja nüüd hakkas nõelamine — sorts! pistis wanem õppipois siit, sorts! noorem sealt ja see sortsimine oli nii sellide meele pärast, et kaa oma sortsikest juure lisasid, nii et Jüri õieti kimpus ja hädas oli ja ei teadnud, mis peale hakkata. Et suine aeg oli, siis wõttis järgmisel ööl kimbu kaenlasse ja põgenes salaja koju poole.

,,Ei ma ilmas enam rätsepale ei lähä!'' hüüdis hädaliselt. ,,Ma tahan parem karjapoisiks hakkata, siis wõin ometigi sui ajal üksi metsas olla ja talwel parsil puhkada.

Ei see 'põlnud koguniste wanemate meelt mööda. Sest ta ei tohtinud enam hingatagi ja wiidi teda tahtes ehk tahtmatta lihuniku juure.

Hakkatuseks see oli küll kaa Jüri meele pärast, sest igapäew naela kaupa liha nahka panna, kes wõiks seda pahaks panna? Kaks kuud läksid üsna kenaste ära, poisil hea meel, et tubli söömakoha peale oli juhtund, isal weel enam hea meel, tegi juba plaani walmis ,,nendaks ja nendaks ma saan: on Jüri selliks saanud, annan talle raha ja sell kombel on ta isi wiimaks kaa niisammagi tubli raha kokku korjaja, nagu nii mitu teist'' j. n. e.

Isa kõrged mõtted said wäga alandud, kui Jüri ühel päewal koju tuli, hoigades ja ägades. Wanemate küsimise peale kaebas pois, et linnas peaaegu elu pidand jätma. Üks tappu härg rebinud ennast lahti, nii pea kui hoobi pidi saama ja muidugi olid sellid ja poisid kibedaste jahti pidamas hulluks läinud weise looma peale. Elajas jooksnud otsekohe Jüri poole. See ehmatand ennast nii wäga, et pool minestand wastu seina põrgand ja nüüd olla elliting külges, ei tea, kus kohal. ,,Ei ma lihunikuks mitte ei jää!'' see oli tema laulu lõpetus. Siis heitis sängi, laskis ennast 3 nädalad rawitseda, kus tõbe ep olnudgi ja ell ema ellitas poissi weel enam, kui enne. Isal niisammuti tõusid ihukarwad püsti, kui see peale mõtles, mis nägu küll Jüril ühe hulluks läinud pulli sarwede wahel